

ความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของ
นักศึกษาและบุคลากรวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

ปิ่นนเรศ กาศอุดม
อารีรัตน์ วิเชียรประภา
จรัญญา ดีจะโปะ

งานประกันคุณภาพการศึกษา
ฝ่ายแผนและประกันคุณภาพการศึกษา
วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
นิยามศัพท์	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
แนวคิดเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา	4
ความหมายของคุณภาพการศึกษา	5
การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	5
การประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษา	6
ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการกันคุณภาพ	7
การศึกษาภายนอก	7
บทบาทของบุคลากรกับการประกันคุณภาพการศึกษา	7
บทบาทของนักศึกษากับการประกันคุณภาพการศึกษา	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	11
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	11
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	11
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	12
การวิเคราะห์ข้อมูล	13
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	14
บทที่ 5 อภิปรายผลและสรุปผลการวิจัย	29
อภิปรายผลการวิจัย	29
ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย	31
ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา	31
บรรณานุกรม	32

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกในยุคปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและตลอดเวลา การที่จะก้าวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ปัจจัยที่สำคัญ คือ “คุณภาพของคน” การพัฒนาคุณภาพของคนจึงเกี่ยวข้องโดยตรงกับระบบการศึกษา ซึ่งผู้มีส่วนที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดการศึกษาคือ สถานศึกษา ดังนั้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จึงควรเริ่มจาก สถานศึกษา จึงทำให้ สถานศึกษาต้องมี ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้สังคมเกิดความมั่นใจว่าจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ และจะทำให้ได้ทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพมารับใช้สังคมและประเทศชาติ (จารุพร สิทธิพันธ์เจริญ, 2551)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545) ในมาตราที่ 34 ได้กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นผู้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติขึ้น โดยมุ่งคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาไปพร้อมๆ กับการกำกับดูแล ตรวจสอบประเมิน และประกันคุณภาพการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา เพื่อใช้พัฒนาและยกระดับคุณภาพบัณฑิต ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพ และมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งจะดำเนินการโดยบุคลากรของสถานศึกษาร่วมกับหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษา ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) จึงมีหน้าที่ร่วมกับสถานศึกษาในการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อส่งเสริม สนับสนุนและยกระดับคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา และเป็นการสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบายที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง สำหรับระบบการประกันคุณภาพภายนอก คือ การติดตาม การตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบัน โดยผู้ประเมินภายนอกที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. เพื่อเป็นกลไกในการรักษาคุณภาพและมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี ซึ่งจัดเป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางเน้นการผลิต บัณฑิตระดับปริญญาตรี (กลุ่ม ค 2) (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา , 2553) ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพทางการศึกษาและเพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ที่ระบุให้สถานศึกษาพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับทั้งภายในและภายนอก วิทยาลัยจึงได้ดำเนินการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม ตามเป้าหมายของการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น และมีความสำคัญยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงของเกณฑ์มาตรฐานต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของวิทยาลัย โดยใช้องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ตามคู่มือการประกันคุณภาพภายใน วิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ซึ่งครอบคลุมตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(สมศ.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ (สกอ.) และบริบทของวิทยาลัย

จากความเป็นมาและความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาที่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลง ตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐาน ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(สมศ.) และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ (สกอ.) ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษา ความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษาของนักศึกษาและบุคลากร วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี เนื่องบุคลากรทุกคนของ วิทยาลัย มีเกี่ยวข้องกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัย และ นักศึกษาในฐานะเป็น ผลผลิตที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษานี้ว่าเป็นแรงผลักดันที่สำคัญในการช่วยให้งานประกัน คุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น นักศึกษาจึงควรเข้ามามีบทบาทในการเป็นส่วน ช่วย สนับสนุน และส่งเสริมการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพของสถาบัน (สำนักงานการประกันคุณภาพ การศึกษา , 2552) ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้จึงมีส่วนช่วยผลักดันการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษา และ เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาพัฒนาระบบประกันคุณภาพและกำหนดแนวทาง ดำเนินการ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ของวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี ให้ ดำเนินการต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ ความรู้ ความเข้าใจ ก่อนและหลังดำเนินโครงการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ทั้งนักศึกษาและบุคลากร ของวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี
2. เพื่อศึกษา ทศนคติ และความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษาของบุคลากร ของวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัย พยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของบุคลากรและนักศึกษาเกี่ยวกับ การประกันคุณภาพการศึกษา ในปีการศึกษา 2553

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึง ความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของบุคลากรและนักศึกษาเกี่ยวกับการ การประกันคุณภาพการศึกษา
2. สามารถนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาและ การดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของ วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี ให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์

ความคิดเห็น หมายถึง ความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกลึกของบุคลากรที่มีต่อการ ดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัย

ความรู้ หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของ วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี ที่สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และ เกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

บุคลากร หมายถึง อาจารย์ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของ วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1,2 และ 3 ปีการศึกษา 2553 วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องความรู้ ความเข้าใจ และความ คิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาและบุคลากร วิทยาลัยพยาบาล พระปกเกล้า จันทบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา บทความ วารสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อประโยชน์ในการวิจัยในหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา
 - 1.1 ความหมายของคุณภาพการศึกษา
 - 1.2 การประกันคุณภาพภายใน
 - 1.3 การประกันคุณภาพภายนอก
 - 1.4 ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก
2. บทบาทของบุคลากรกับการประกันคุณภาพการศึกษา
3. บทบาทของนักศึกษากับการประกันคุณภาพการศึกษา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

แนวคิดเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance) เกี่ยวข้องกับกิจกรรมสำคัญ 4 กิจกรรม คือ การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) การรับรองคุณภาพ (Quality Accreditation) และการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) (อุทุมพร จามรมาน, 2543 อ้างในนิรันดร์ นิตสุขและคณะ, 2549)

อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์ (2540) อ้างถึงในนิรันดร์ นิตสุขและคณะ, 2549 กล่าวว่า “การประกันคุณภาพ หมายถึง กระบวนการในการควบคุมคุณภาพ ตรวจสอบคุณภาพและประเมินคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นแบบแผนและเป็นระบบ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการให้ การศึกษาจะได้คุณภาพดังกล่าว ” ซึ่งสอดคล้องกับ Cryer (1993) อ้างถึงในสำนักคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ(2542) ที่กล่าวว่า “การประกันคุณภาพเป็นแผนงานและปฏิบัติการทั้งหลายที่เป็น ระบบ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า การให้การศึกษาจะสนองต่อคุณภาพที่กำหนด”

Cuttance (1993 อ้างถึงในนิรันดร์ นิตสุขและคณะ, 2549) ได้ให้ความหมายว่า “การประกัน คุณภาพหมายถึง กลยุทธ์ที่ได้วางแผนไว้อย่างเป็นระบบและการปฏิบัติงานที่ได้มีการออกแบบไว้ โดยเฉพาะเพื่อรับประกันว่ากระบวนการได้รับการกำกับดูแล รวมถึงการปฏิบัติงานนั้นมุ่งไปสู่ เป้าหมายที่ตั้งไว้อยู่ตลอดเวลา”

โดยสรุปการประกันคุณภาพ หมายถึง กระบวนการในการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบ คุณภาพและประเมินคุณภาพ อย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นหลักประกันว่า คุณภาพการศึกษาได้รับการ รักษามาตรฐานอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อผลผลิตของการศึกษาที่มีคุณภาพตามลักษณะที่กำหนด

ความหมายของคุณภาพการศึกษา

คุณภาพการศึกษา (Quality of Education) หมายถึง การบ่งชี้คุณลักษณะที่มีความเป็นเลิศทางด้านต่างๆ ทั้งด้านการบริหารและด้านวิชาการ โดยผ่านกระบวนการการผลิตเป็นระบบ ประกอบด้วยปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิตตามกรรมวิธี การวัดด้วยเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ เป็นที่ยอมรับของสังคม นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคุณภาพการศึกษาไว้ได้แก่

คุณภาพการศึกษา หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะที่ได้มาตรฐานตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและตรงตามความต้องการของสังคม (จิราพร พงศ์อาจารย์, 2542)

คุณภาพการศึกษา หมายถึง ผลการบริหารจัดการของสถานศึกษาที่เอื้อให้เกิดระบบ กลไก การดำเนินงาน เพื่อให้ได้ผลผลิตตามภารกิจของสถาบันการศึกษา มีคุณภาพตามระดับมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งรวมถึงการจัดสภาพแวดล้อม การบริหารกลุ่มบุคคลและการจัดการด้านการเงินด้วย (อุทุมพร จามรมาน, 2544)

โดยสรุปคุณภาพการศึกษา หมายถึง ผลการบริหารจัดการของสถานศึกษา และการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่ได้คุณภาพตามระดับมาตรฐานที่กำหนด ตรงตามความต้องการของสังคม

การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตรา 47 และมาตรา 47 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 โดยออกเป็นกฎกระทรวง คือ มีการกำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องว่า ผู้เรียนทุกคนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพจากสถานศึกษา รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพสถานศึกษาจากภายนอก นอกจากนี้ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการตรวจสอบรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา (บุรินทร์ รุจจนพันธุ์ และคณะ, 2549)

ระบบการประกันคุณภาพภายใน หมายถึง ระบบการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษาหรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542: มาตรา 4)

ระบบการประกันคุณภาพภายใน หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาจะต้องพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง แต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบใดจะต้องมีความสำเร็จที่ชัดเจน (Plan) มีการดำเนินงานและเก็บข้อมูลตามแผน (Do) มีการตรวจสอบและประเมินผลเทียบกับแผน (Check) และมีการปรับปรุงพัฒนาตามผลการประเมินอย่างเป็นระบบ (Act) (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553) ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 วงจรคุณภาพ PDCA

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัด และสถานศึกษากำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด และเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก (บุรินทร์ รุจจนพันธุ์ และคณะ, 2549)

โดยสรุป การประกันคุณภาพภายใน หมายถึง กระบวนการตรวจสอบคุณภาพในการบริหารจัดการ โดยมุ่งคุณภาพการบริหาร คุณภาพผู้สอน และคุณภาพผู้เรียน เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

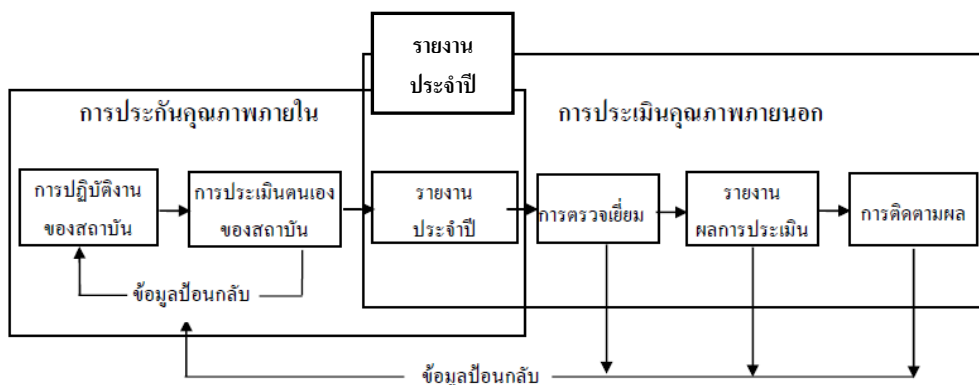
การประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษา

การประกันคุณภาพภายนอก หมายถึง การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542: มาตรา 4)

สรุปการประเมินคุณภาพภายนอก คือ คุณภาพการจัดการศึกษา การติดตาม การตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยผู้ประเมินภายนอกที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา โดยผู้ประเมินภายนอกที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) หรือ สมศ. เพื่อมุ่งให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น จะนำไปสู่การสร้างสรรค์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างแท้จริง (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน))

ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการกันคุณภาพการศึกษาภายนอก

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ มีการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้ระบบประกันคุณภาพภายในจึงต้องดูแลทั้งปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) และผลผลิตหรือผลลัพธ์ (output/outcome) ซึ่งต่างจากการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกที่เน้นการประเมินผลการจัดการศึกษา (output/outcome) ดังนั้นความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอกจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยในระบบปัจจุบันมีการเชื่อมโยงผ่านรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพในที่ทุกสถาบันจัดทำขึ้น (.....) ดังแสดงไว้ในแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก

บทบาทของบุคลากรกับการประกันคุณภาพการศึกษา

1. มีการเตรียมความพร้อมของตนเอง โดยทำการศึกษาให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ วิธีการ ขั้นตอนในการประกันคุณภาพ การศึกษา รวมทั้งพยายามสร้างเจตคติที่ดีต่อการประกันคุณภาพการศึกษา
2. ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการให้ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปที่คณะกรรมการต้องการ
3. ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาเมื่อได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งของการประเมินผลภายใน เช่น ร่วมกันทำการวิเคราะห์ข้อมูล (หากมีความรู้ด้านการวิเคราะห์) ร่วมกันสรุปผลการประเมิน เป็นต้น
4. ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษา ในการร่วมกันกำหนดจุดประสงค์ กำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ในการประเมินด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษาเอง และร่วมกันกำหนดเกณฑ์การตัดสินมาตรฐานและตัวบ่งชี้ในด้านต่าง ๆ
5. ปฏิบัติหน้าที่หลักหรือหน้าที่ประจำที่ได้รับมอบหมายอย่างมีระบบ ตามกระบวนการและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา

บทบาทของนักศึกษากับการประกันคุณภาพการศึกษา

นักศึกษาเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญยิ่งต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา จึงควรมีบทบาทในการเป็นส่วนสนับสนุนและส่งเสริมให้การดำเนินงานที่ดีมีคุณภาพย่อมส่งผลโดยตรงต่อนักศึกษา ซึ่งบทบาทนักศึกษาในการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา , 2552) มีดังต่อไปนี้

1. บทบาทในการให้ความร่วมมือให้ข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้วยการให้ข้อมูลที่ตรงไปตรงมา ให้ข้อเท็จจริงมากที่สุด เพื่อให้ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ เป็นประโยชน์ในการนำมาใช้ในการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันต่อไป
2. บทบาทในการรับรู้ติดตามและให้ข้อเสนอแนะหรือให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพของสถาบัน เป็นส่วนที่นักศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวจะก่อให้เกิดประโยชน์หรือเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาระบบการประเมินในฐานะผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา
3. บทบาทในการศึกษา ติดตาม กำกับว่าข้อมูลที่ได้ไปมีการนำไปปรับปรุงหรือใช้ประโยชน์จากการประเมินหรือไม่ อย่างไร โดยติดตามผลการดำเนินงานประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาทั้งในภาพรวมและในส่วนองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องและมีผลต่อนักศึกษาโดยตรง เช่น องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตนักศึกษา องค์ประกอบด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม องค์ประกอบด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หรือองค์ประกอบด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ นักศึกษาควรศึกษาว่าทางสถาบันได้ดำเนินการตามองค์ประกอบเหล่านั้นอย่างไร มีจุดแข็งที่ต้องเสริม จุดอ่อนที่ควรแก้ไขในด้านใดบ้าง และมีกระบวนการใดที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่ดำเนินการแล้วส่งผลให้คุณภาพการจัดการศึกษาดีขึ้น ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อคุณภาพของบัณฑิต
4. บทบาทในการสนับสนุนให้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันดำเนินไปได้ โดยนักศึกษาสามารถแสดงบทบาทในการส่งเสริมสถาบันได้หลายรูปแบบ อาทิ การรวมกลุ่มเพื่อจัดตั้งองค์กรนิสิตนักศึกษาเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน เผยแพร่และเชิญชวนนิสิตนักศึกษาในสถาบันได้ให้ความสนใจและให้ความสำคัญในการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน สร้างเครือข่ายในการร่วมกันติดตาม รับรู้การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา สร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างวิสัยทัศน์และโลกทัศน์การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพเพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานด้านประกันคุณภาพมีความเข้มแข็งและก่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงแก่นิสิตนักศึกษาต่อไป
5. บทบาทในการนำความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง พัฒนางานกิจกรรมนักศึกษา มีการกำกับ ติดตาม และประเมินคุณภาพการดำเนินงานกิจกรรมของนักศึกษา โดยอย่างน้อยต้องดำเนินการ 5 ประเภท คือกิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้นักศึกษาได้รับโอกาสในการพัฒนาตนเองในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาได้เต็มตามศักยภาพ และสามารถนำความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพไปใช้ในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาและปรับใช้ในชีวิตการทำงานในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิตติยา (2547) ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโมเดลเชิงสาเหตุประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสำหรับกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดยสังเคราะห์งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ คุณลักษณะของบุคลากรด้านความตระหนักถึงความสำคัญและการมีทัศนคติที่ดีต่อการประกันคุณภาพภายใน การทำงานเป็นทีม การฝึกอบรมพัฒนาบุคลากร ความพร้อมด้านทรัพยากรทั้งด้านจำนวนบุคลากร งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โครงสร้างองค์กรและการกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานประกันคุณภาพ วัฒนธรรมคุณภาพ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร และขนาดขององค์กร ส่วนประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษามี 2 ส่วนคือ ประสิทธิภาพระหว่างทาง ได้แก่ การบริหารจัดการแบบกระจายอำนาจ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การปฏิบัติงานแบบวงจรคุณภาพ และความพึงพอใจในงานของบุคลากร สำหรับประสิทธิผลสุดท้าย ได้แก่ การบรรลุพันธกิจของสถาบัน

กัญญาดา อนุวงศ์ และพิชญ์ญักษ์ เจียมจรัสโชค (2553) ศึกษาระดับความรู้ ความเข้าใจของบุคลากร ทั้งสายวิชาการ (อาจารย์) และสายสนับสนุนวิชาการที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมีนาคม พ.ศ.2554 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีการดำเนินกิจกรรมการให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (SPEQ Forums) ต่อเนื่องกันมาตั้งแต่ช่วงเดือนมกราคม พ.ศ.2554 ผลการศึกษาพบว่า อาจารย์คณะเภสัชศาสตร์มีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับค่อนข้างดี แต่ยังมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งของระดับประเทศ ระดับมหาวิทยาลัย และระดับคณะ ที่ยังต้องการการสร้างการรับรู้และความเข้าใจ นอกจากนี้ควรเร่งทำความเข้าใจในรายละเอียดของตัวบ่งชี้ด้านการวิจัยทั้งในเกณฑ์ของ สกอ.และสมศ เนื่องจากเป็นจุดเน้นของสถาบันและเกี่ยวข้องกับประเด็นที่กำหนดเป็นอัตลักษณ์ของคณะ เพื่อการมุ่งไปสู่ทิศทางและเป้าหมายเดียวกัน ในส่วนของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ พบว่าในภาพรวม มีความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับพอใจ โดยมีความรู้ดีมากในประเด็นที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับภารกิจของตน (งานทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม) แต่ยังต้องการความรู้ที่เกี่ยวกับ นโยบายและระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ เช่น เกี่ยวกับกลุ่มอาจารย์ รวมทั้งยังขาดการรับรู้เกี่ยวกับความร่วมมือด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับเครือข่ายที่เป็นคณะเภสัชศาสตร์จากสถาบันอื่น

จารุพร สิทธินันท์เจริญ (2551) เพื่อศึกษาความคิดเห็นและเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการนำระบบบริหารคุณภาพมาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือบุคลากรของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำระบบบริหารคุณภาพมาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.20$, S.D. = .54) โดยด้านการบริหารจัดการ ($\bar{x} = 3.23$, S.D. = .54) ด้านความพร้อม ($\bar{x} = 3.17$, S.D. = .60) และด้านการมีส่วนร่วมของบุคลากร ($\bar{x} = 3.10$, S.D. = .68) อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน และบุคลากรที่มีเพศ อายุ และสถานภาพการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำระบบบริหารคุณภาพมาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยรวมแตกต่างกันไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่บุคลากรที่มีระดับการศึกษา สายงานที่ปฏิบัติระดับตำแหน่ง และระยะเวลาการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำระบบบริหารคุณภาพ

มาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เยาวลักษณ์ มหาสิทธิวัฒน์ และปณณธร ชัชรรัตน์ (2550) ศึกษาสภาพการณ์คุณภาพการศึกษาของอาจารย์ และเพื่อสร้างกลยุทธ์การพัฒนาวัฒนธรรมคุณภาพการศึกษาของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลจำนวน 25 คน และอาจารย์ประจำของวิทยาลัยพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนกจำนวน 625 คน ผลการศึกษาพบว่า การประเมินสภาพการณ์วัฒนธรรมคุณภาพการศึกษาโดยใช้เทคนิค SWOT พบว่า ยังมีจุดอ่อนและอุปสรรคที่ต้องพัฒนาประกอบด้วย ภาวะผู้นำของผู้บริหารและทีมบริหาร วัฒนธรรมองค์กร ฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ การพัฒนาบุคลากร งานการจัดการเรียนการสอน งานพัฒนานักศึกษา งานวิจัย งานบริการวิชาการ งานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และงานประกันคุณภาพการศึกษา ผลการพัฒนาวัฒนธรรมคุณภาพการศึกษาของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ประกอบด้วย 2 ประเด็น ได้แก่ 1. กลยุทธ์การสร้างวัฒนธรรมคุณภาพ ประกอบด้วย กลยุทธ์การสร้างเสริมภาวะผู้นำแก่ผู้บริหารสูงสุด กลยุทธ์การสร้างทีมบริหารที่เข้มแข็ง กลยุทธ์ส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานมุ่งสู่คุณภาพการศึกษาของอาจารย์ และกลยุทธ์การปรับเปลี่ยนกระบวนการและวิธีการทำงาน 2. กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย การพัฒนาการจัดการศึกษา การพัฒนาคุณภาพบัณฑิต การพัฒนาผลงานวิจัย การสร้างสถาบันให้เป็นที่ยอมรับในการบริการวิชาการ การสร้างระบบการเผยแพร่งานด้านศิลปะและวัฒนธรรม และการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การนำเอากลยุทธ์ใหม่มาใช้โดยที่มองข้ามความสำคัญของวัฒนธรรมองค์กรอาจเกิดความล้มเหลวได้ การส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานมุ่งสู่คุณภาพการศึกษาของอาจารย์เพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กรให้เป็นวัฒนธรรมคุณภาพที่จะทำให้การปฏิบัติตามกลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพการศึกษาประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาและบุคลากร วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ บุคลากรและนักศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี ในปีการศึกษา 2553

กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากร ประกอบด้วยอาจารย์ จำนวน 65 คน สายสนับสนุน จำนวน 6 คน และนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 ในปีการศึกษา 2553 จำนวน 250 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบสอบถาม 2 ชุด ดังนี้

1. แบบสอบถามเพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจ ทศนคติ และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล เป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อบันทึกข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สังกัดภาควิชา หน้าที่ในการปฏิบัติงาน ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ โดยแบบวัดนี้มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ ถูกต้อง ไม่ถูกต้อง ไม่แน่ใจ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) โดยคำนวณค่าความสอดคล้องภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้เท่ากับ .81

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ โดยแบบวัดนี้มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่าลิเกิตสเกล 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จนถึง 5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) โดยคำนวณค่าความสอดคล้องภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้เท่ากับ .94

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ โดยแบบวัดนี้มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่าลิเกิตสเกล 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 น้อยที่สุด จนถึง 5 มากที่สุด

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) โดยคำนวณค่าความสอดคล้องภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้เท่ากับ .93

2. แบบสอบถามเพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจ ทศนคติ และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล เป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อบันทึกข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่การศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ โดยแบบวัดนี้มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ ถูกต้อง ไม่ถูกต้อง ไม่แน่ใจ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) โดยคำนวณค่าความสอดคล้องภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้เท่ากับ .70

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วยข้อคำถาม 15 ข้อ โดยแบบวัดนี้มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่าลิเกิตสเกล 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จนถึง 5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) โดยคำนวณค่าความสอดคล้องภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้เท่ากับ .89

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. จัดโครงการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาให้กับนักศึกษาและบุคลากร ของวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี
2. ขี้แจงรายละเอียดในการทำวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอความร่วมมือในการการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนักศึกษาและบุคลากร ของวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี
3. เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินดีเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างเซ็นชื่อเพื่อเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ หลังจากนั้นผู้วิจัยแจกแบบสอบถามก่อน และหลัง เข้าร่วมโครงการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาให้กับนักศึกษาและบุคลากร ของวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า

จับทปรี โดยใช้เวลาตอบแบบสอบถามประมาณ 15-30 นาที และผู้วิจัยจะอยู่ในบริเวณที่กลุ่มตัวอย่างสามารถซักถามข้อสงสัยได้

4. เมื่อรับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลจากแบบสอบถามและรวบรวมข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไปแจกแจงและวิเคราะห์ค่าสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์หาค่าความถี่ ร้อยละ
2. ข้อมูลความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาและบุคลากร ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ข้อมูลทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ของบุคลากร ข้อมูลการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ของบุคลากร และข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ระหว่างก่อนและหลังการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ของนักศึกษาบุคลากร วิเคราะห์โดยใช้สถิติ Paired t-test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในแต่ละกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ ความเข้าใจ ทศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

ส่วนที่ 3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจ ก่อนและหลังดำเนินโครงการ ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ ทั้งนักศึกษาและบุคลากร ของวิทยาลัย พยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ประเภทและลักษณะ ของกลุ่มตัวอย่าง ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ประเภทและลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภท/ลักษณะ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทบุคลากร		
อาจารย์	65	20.25
ภาควิชาการพยาบาลอนามัยชุมชนและ จิตเวชศาสตร์	18	27.69
ภาควิชาการพยาบาลเด็ก ผู้ใหญ่ และ ผู้สูงอายุ	20	30.76
ภาควิชาพื้นฐานการพยาบาลและบริหาร วิชาชีพ	15	23.08
ภาควิชาการพยาบาลสูติศาสตร์	12	18.47
สายสนับสนุน	6	1.87
นักศึกษา	250	77.88
ประเภท/ลักษณะ	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	134	53.60
ชั้นปีที่ 2	76	30.40
ชั้นปีที่ 3	40	16.00

จากตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาที่มากที่สุดคือนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 77.88 รองลงมาคือกลุ่มคณาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 20.25 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือบุคลากรสายสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 1.87

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ ความเข้าใจ ทศนคติต่อการประกันคุณภาพ การศึกษา และความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

ในกลุ่มบุคลากรซึ่งประกอบด้วย คณาจารย์ และบุคลากร สายสนับสนุน จำนวน 71 คน

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด จำแนกตาม ระดับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ของบุคลากร (n = 71)

ระดับความรู้ความเข้าใจ	ก่อนส่งเสริมความรู้		หลังส่งเสริมความรู้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับมาก	0	0	27	38.00
ระดับปานกลาง	6	8.50	17	24.00
ระดับต่ำ	65	91.50	27	38.00
ก่อนส่งเสริมความรู้ ค่าเฉลี่ย 7.423 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.298 ค่าสูงสุด 16.00 ค่าต่ำสุด 1.00				
หลังส่งเสริมความรู้ ค่าเฉลี่ย 18.028 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.495 ค่าสูงสุด 25.00 ค่าต่ำสุด 5.00				

จากตารางที่ 2 พบว่า ก่อนส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษา ของบุคลากรส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจ ระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 91.50 โดยไม่มีผู้ที่มี ความรู้ระดับสูง ส่วนหลังการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ของ บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ ระดับสูงและระดับต่ำ ในปริมาณที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 38.00 ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยหลังการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ มีค่าสูงขึ้นเป็น 10.605

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ การตอบถูกต้องเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ในแต่ละข้อก่อน และหลังการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ (n = 71)

ข้อคำถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การประกันคุณภาพการศึกษา	ก่อนส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ		หลังส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ของ สมศ. ระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ 4 มาตรฐาน 11 ตัวบ่งชี้	21	29.6	67	94.4

ข้อคำถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การประกันคุณภาพการศึกษา	ก่อนส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ		หลังส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. เกณฑ์การรับรองสถาบัน คือต้องได้คะแนนเฉลี่ยทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51	6	8.5	36	50.7
3. วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี กำหนดตัวเองอยู่ในกลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี	15	21.1	67	94.4
4. ผู้ที่จะทำหน้าที่เป็นประธานการประเมินระดับภาควิชาหรือเทียบเท่า ไม่จำเป็นต้องผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.	40	56.3	62	87.3
5. การดำเนินการตามมาตรฐานประเมินคุณภาพการศึกษา ของสำนักงานการอุดมศึกษา เป็นการดำเนินการที่เน้น กระบวนการของการดำเนินการของสถาบัน	43	60.6	62	87.3
6. การจัดทำแผนกลยุทธ์ของสถาบันต้องให้บุคลากรทุกระดับ ในสถาบันมีส่วนร่วม	55	77.5	69	97.2
7. การประเมินผลการดำเนินการดำเนินงานตามIQF สำหรับ หลักสูตรที่ยังไม่มีประกาศคุณวุฒิสาขารวิชา ทุกหลักสูตรจะต้องมี ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ในภาคผนวก ก ของคู่มือการ ประกันคุณภาพฯ) ผ่านการประเมิน ตัวแรก และผ่านการ ประเมินอย่างน้อยร้อยละ80 จาก 12 ตัวบ่งชี้ จึงจะถือว่าผ่าน การประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานIQF	34	47.9	51	71.8
8. คณะกรรมการที่รับผิดชอบหลักสูตรในเกณฑ์มาตรฐานข้อ ที่ 4 ตัวบ่งชี้ 2.1 อาจจะเป็นชุดเดียวกับคณะกรรมการบริหาร หลักสูตรก็ได้	30	42.3	63	88.7
9. ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก สถาบันสามารถเลือกใช้เกณฑ์ร้อยละในปีนั้นๆ หรือเกณฑ์การ เพิ่มขึ้นของร้อยละจากปีที่แล้ว ได้	23	32.4	63	88.7
10. กรณีที่ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนในรายวิชา ใดที่อยู่ในระดับดีมาก (4.51 ขึ้นไป) ถือว่ารายวิชานั้นประเมิน ผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้อ 7 ของตัวบ่งชี้ที่ 2.6 โดยไม่ต้องมีการ พัฒนาหรือปรับปรุง	37	52.1	62	87.3
11. ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 การใช้ผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของสถาบันอื่นมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนในสถาบันตนเอง สามารถนับได้ว่าสถาบันนี้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อตาม เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 5	26	36.6	57	80.3
12. กิจกรรมที่รณรงค์ให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อตนเอง และส่วนรวม ถือว่าเป็นกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมและ จริยธรรมของนักศึกษา	54	76.1	70	98.6
13. สถาบันมีการประเมินผลโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมการ พัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม ตามเกณฑ์	2	2.8	40	56.3

ข้อคำถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา	ก่อนส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ		หลังส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มาตรฐานข้อ 3 ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 นับได้ว่าเป็นกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมตามเกณฑ์มาตรฐานข้อ 3 ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ได้ด้วย				
14. ความเสี่ยง 3 ด้านที่ระบุในตัวบ่งชี้ 7.4 เกณฑ์มาตรฐานข้อ 2 ต้องเป็น 3 ด้านใน 6 ด้านที่ระบุไว้ในเกณฑ์ฯ เท่านั้น	19	26.8	52	73.2
15. การดำเนินงานในตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ระบบบริหารความเสี่ยงพบว่ามีการจัดการของการให้ยาผิดคน ให้หอผู้ป่วยวิกฤต เมื่อตรวจสอบระบบบริหารความเสี่ยงพบว่าไม่มีการระบุและประเมินความเสี่ยงด้านนี้ จึงได้คะแนนศูนย์(0)	37	52.1	62	87.3
16. ผลการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานในตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ครบทุกข้อ ยกเว้นไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง กรณีเช่นนี้จะต้องได้คะแนนผลการประเมินในตัวบ่งชี้ที่ 7.4 เป็นศูนย์ (0)	10	14.1	54	76.1
17. เครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานข้อ 8 ของตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ในการประเมินระดับคณะ จะเป็นเครือข่ายระหว่างคณะภายในสถาบันเดียวกันก็ได้	7	9.9	53	74.6
18. วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี มีผลการดำเนินงานตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 และข้อ 6 รวมเป็น 4 ข้อ จึงได้ 4 คะแนน	9	12.7	38	53.5
19. การนับจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยในตัวบ่งชี้ที่ 4.3 สามารถนับเงินสนับสนุนได้ทั้ง in cash และ in kind	18	25.4	49	69.0
20. งานวิจัยที่นำเสนอในการประชุมระดับนานาชาติ ที่มีการรวบรวมบทความผลงานวิจัยเผยแพร่ในการประชุมจะได้คะแนนการเผยแพร่เท่ากับ 0.25	11	15.5	47	66.2
21. นักศึกษาได้รับรางวัลการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยจาก อบจ. ถือว่าได้รับรางวัลระดับชาติ	23	32.4	50	70.4
22. ร้อยละของอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	7	9.9	26	36.6
23. คะแนนตัวบ่งชี้ที่ 2.2 อาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	0	0	28	39.4
24. เงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ต่ออาจารย์ประจำ	0	0	26	36.6
25. คะแนนตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยฯ	0	0	26	36.6

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาข้อคำถามความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ก่อนส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ แยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่บุคลากรส่วนใหญ่ตอบถูกต้องมากที่สุด คือ ข้อที่ 6 การจัดทำแผนกลยุทธ์ของสถาบันต้องให้บุคลากรทุกระดับในสถาบันมี

ส่วนร่วม คิดเป็นร้อยละ 77.5 รองลงคือข้อที่ 12 กิจกรรมที่รณรงค์ให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมถือว่าเป็นกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 76.1 และข้อที่ 5 การดำเนินการตาม มาตรฐานประเมินคุณภาพ การศึกษาของสำนักงานการอุดมศึกษาเป็นการดำเนินการที่เน้นกระบวนการของการดำเนินการของสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 60.6 สำหรับข้อคำถามความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ก่อนส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจที่บุคลากรส่วนใหญ่ตอบถูกต้องเป็น 3 ลำดับสุดท้าย คือ ข้อที่ 17 เครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานข้อ 8 ของทบวงชี้ที่ 9.1 ในการประเมินระดับคณะ จะเป็นเครือข่ายระหว่างคณะภายในสถาบันเดียวกันก็ได้ และข้อที่ 22 ร้อยละของอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 9.9 เท่ากันทั้ง 2 ข้อ รองลงมาคือข้อที่ 2 เกณฑ์การรับรองสถาบัน คือต้องได้คะแนนเฉลี่ยทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 คิดเป็นร้อยละ 8.5 และข้อที่ตอบถูกต้องน้อยที่สุด คือข้อที่ 13 สถาบันมีการประเมินผลโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม ตามเกณฑ์มาตรฐานข้อ 3 ทบวงชี้ที่ 2.8 นับได้ว่าเป็นกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมตามเกณฑ์มาตรฐานข้อ 3 ทบวงชี้ที่ 3.2 ได้ด้วย คิดเป็นร้อยละ 2.8

เมื่อพิจารณาข้อคำถามความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาหลังส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ แยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่บุคลากรส่วนใหญ่ตอบถูกต้องมากที่สุด คือ ข้อที่ 12 กิจกรรมที่รณรงค์ให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม ถือว่าเป็นกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 98.6 รองลงมาคือข้อที่ 6 การจัดทำแผนกลยุทธ์ของสถาบันต้องให้บุคลากรทุกระดับในสถาบันมีส่วนร่วม คิดเป็นร้อยละ 97.2 และมีอยู่ 2 ข้อที่ตอบถูกต้องเป็นลำดับที่ 3 เท่ากัน คือข้อที่ 1 มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 3 ของ สมศ. ระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ 4 มาตรฐาน 11 ทบวงชี้ และข้อที่ 3 วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี กำหนดตัวเองอยู่ในกลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 94.4 สำหรับข้อคำถามความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา หลังส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจที่บุคลากรส่วนใหญ่ตอบถูกต้องเป็น 3 ลำดับสุดท้าย คือ ข้อที่ 18 วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี มีผลการดำเนินงานทบวงชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 และข้อ 6 รวมเป็น 4 ข้อ จึงได้ 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมา คือ ข้อที่ 23 คะแนนทบวงชี้ที่ 2.2 อาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 39.4 และข้อที่ตอบถูกต้องน้อยที่สุด มี 3 ข้อ คือ ข้อที่ 22 ร้อยละของอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ข้อที่ 24 เงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ต่ออาจารย์ประจำ และข้อที่ 25 คะแนนทบวงชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยฯ คิดเป็นร้อยละ 36.6 เท่ากันทั้ง 3 ข้อ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของระดับทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร
(n = 71)

ระดับทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ระดับดีมาก	23	32.4
ระดับดี	34	47.9
ระดับปานกลาง	14	19.7
ระดับต่ำ	0	0
ระดับต่ำมาก	0	0
ระดับทัศนคติฯ ค่าเฉลี่ย 4.056 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .567 ค่าสูงสุด 4.80 ค่าต่ำสุด 2.85		

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติ ต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรเท่ากับ 4.056 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .567 โดยมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 4.80 และน้อยที่สุดเท่ากับ 2.85 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติ ต่อการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 47.9 รองลงมาอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 32.4 และ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 19.7ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร จำแนกรายข้อ (n = 71)

ข้อความ	X	SD	ระดับ
1. การประกันคุณภาพการศึกษาจะทำให้เห็นโอกาสในการพัฒนางานของตนเอง	4.51	.504	สูงมาก
2. การประกันคุณภาพการศึกษาจะทำให้ผู้สอนมีความกระตือรือร้นในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	4.44	.579	สูง
3. การประกันคุณภาพการศึกษาช่วยส่งเสริมให้มีการทำงานเป็นทีม	4.14	.616	สูง
4. การประกันคุณภาพการศึกษาจะทำให้เวลาที่ใช้ในการสอนลดลง	3.38	1.163	ปานกลาง
5. การประกันคุณภาพการศึกษาช่วยให้นักศึกษาเสียผลประโยชน์ในการเรียนรู้	3.96	1.101	สูง
6. การประกันคุณภาพการศึกษาทำให้สถานศึกษาเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพ	4.62	.517	สูงมาก
7. การประกันคุณภาพการศึกษาทำให้ระบบงานในการจัดการศึกษายุ่งยากมากขึ้น	3.42	.873	ปานกลาง
8. การประกันคุณภาพการศึกษาทำให้นักศึกษาได้รับการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบ	4.10	.813	สูง
9. การประกันคุณภาพการศึกษาทำให้คนในสถานศึกษามุ่งมั่นทำงานที่ตัวเองรับผิดชอบเท่านั้น	3.63	.866	สูง
10. การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการสร้างภาพให้ผู้เกี่ยวข้องภายนอกเห็นว่ามีความคุณภาพ	3.62	1.418	สูง
11. การประกันคุณภาพการศึกษาไม่จำเป็นต้องทำอย่างต่อเนื่องเพราะมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย	4.45	.752	สูง
12. การประกันคุณภาพการศึกษาทำให้ครูผู้สอนมีความอึดอัดเพราะต้องถูกประเมินการสอน	4.04	.917	สูง

ข้อความ	X	SD	ระดับ
13. การมีคณะกรรมการมาประเมินคุณภาพการศึกษาทำให้สถานศึกษาต้องรีบเตรียมผลงานเพื่อรับการประเมิน	2.93	1.073	ปานกลาง
14. สถานศึกษาที่มีผลการประเมินดีทำให้ผู้เกี่ยวข้องมั่นใจในคุณภาพการจัดการศึกษาได้	4.42	.710	สูง
15. การดำเนินการประกันคุณภาพภายในภาควิชาเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่ง	4.41	.667	สูง
16. การส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง	4.65	.510	สูงมาก
17. การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการรบกวนการทำงานในวิถีปกติ	3.38	.931	ปานกลาง
18. ตัวบ่งชี้ต่างๆ ทำให้ผู้สอนขาดอิสระในการจัดการเรียนการสอน	4.08	.937	สูง
19. การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาช่วยทำให้สถานศึกษามีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.48	.652	สูง
20. การติดตามผลการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นระยะๆ ช่วยให้การผลการดำเนินงานของสถาบันบรรลุตามเป้าหมาย	4.46	.651	สูง

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาข้อคำถามทัศนคติ ต่อการ ประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร จำแนกรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่บุคลากรส่วนใหญ่มีทัศนคติ ต่อการ ประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับสูงมาก 3 อันดับแรก คือ ข้อที่ 16 การส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ($X=4.65$, $SD=.510$) รองลงมาคือข้อที่ 6 การประกันคุณภาพการศึกษาทำให้สถานศึกษาเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพ ($X=4.62$, $SD=.517$) และข้อที่ 1 การประกันคุณภาพการศึกษาจะทำให้เห็นโอกาสในการพัฒนางานของตนเอง ($X=4.51$, $SD=.504$) สำหรับข้อคำถามทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรที่อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็น 3 อันดับสุดท้าย คือ ข้อที่ 7 การประกันคุณภาพการศึกษาทำให้ระบบงานในการจัดการศึกษายากมากขึ้น ($X=3.42$, $SD=.873$) และมี 2 ข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ ข้อที่ 4 การประกันคุณภาพการศึกษาจะทำให้เวลาที่ใช้ในการสอนลดลง ($X=3.38$, $SD=1.163$) ข้อที่ 17 การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการรบกวนการทำงานในวิถีปกติ($X=3.38$, $SD=.931$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 13 การมีคณะกรรมการมาประเมินคุณภาพการศึกษาทำให้สถานศึกษาต้องรีบเตรียมผลงานเพื่อรับการประเมิน ($X=2.93$, $SD=1.073$)

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมของบุคลากรเกี่ยวกับประกันคุณภาพการศึกษา (n = 71)

ระดับความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูงมาก	0	0
ระดับสูง	17	23.9
ระดับปานกลาง	32	45.1
ระดับต่ำ	19	26.8
ระดับต่ำมาก	3	4.2
ระดับความคิดเห็น ค่าเฉลี่ย 2.909 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .70359 ค่าสูงสุด 3.90 ค่าต่ำสุด 1.35		

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับ ความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรเท่ากับ 2.909 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .703 โดยมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 3.90 และน้อยที่สุดเท่ากับ 1.35 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 45.1 รองลงมาอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 26.8 ระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 23.9 และระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 4.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาจำแนกรายข้อ (n = 71)

ข้อความ	X	SD	ระดับ
1. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนกลยุทธ์ ของวิทยาลัย	3.52	1.482	สูง
2. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติการ ของวิทยาลัย	2.82	1.032	ปานกลาง
3. ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน	3.08	1.025	ปานกลาง
4. ท่านพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานตามพันธกิจต่างๆ ของวิทยาลัย	3.89	1.008	สูง
5. ท่านมีส่วนร่วมในการการให้ข้อมูล/ดำเนินการเพื่อพัฒนาห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษาและสภาพแวดล้อมต่อการเรียนรู้	2.77	.778	ปานกลาง
6. ท่านมีส่วนร่วมในการการให้ข้อมูล/ดำเนินการเพื่อพัฒนา สื่อ โสต และอุปกรณ์การศึกษา	2.80	.786	ปานกลาง
7. ท่านมีส่วนร่วมในการการให้ข้อมูล/ดำเนินการเพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมให้ต่อการเรียนรู้	3.55	1.381	สูง
8. ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอนให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน	3.54	1.318	สูง
9. ท่านมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่นักศึกษา	2.87	1.352	ปานกลาง
10. ท่านมีส่วนร่วมในการทำให้ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน	3.39	1.389	ปานกลาง
11. ท่านมีส่วนร่วมในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาให้เป็นไปตามวงจรคุณภาพ	3.45	1.422	ปานกลาง

ข้อความ	X	SD	ระดับ
12. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดการความรู้ของวิทยาลัย	3.04	1.006	ปานกลาง
13. ท่านมีส่วนร่วมในการหางบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยทั้งจากวิทยาลัยและภายนอกวิทยาลัย	2.59	.904	ปานกลาง
14. ท่านมีส่วนร่วมทำให้มีผลงานวิจัยที่นำไปเผยแพร่ตามเกณฑ์มาตรฐาน	1.92	.712	ต่ำ
15. ท่านมีส่วนร่วมทำให้มีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ตามเกณฑ์มาตรฐาน	1.38	.618	ต่ำมาก
16. ท่านมีส่วนร่วมในการบริการวิชาการแก่สังคมให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน	2.83	.828	ปานกลาง
17. ท่านมีส่วนร่วมในการบูรณาการพันธกิจต่างๆ ของวิทยาลัยในการดำเนินงานให้บรรลุตามเกณฑ์มาตรฐาน	3.17	.985	ปานกลาง
18. ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน	2.66	.696	ปานกลาง
19. ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินการระบบบริหารความเที่ยมเกณฑ์มาตรฐาน	3.03	.910	ปานกลาง
20. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน (SAR)	2.89	1.049	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 เมื่อพิจารณาข้อคำถามระดับความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับภาระงาน คุณภาพการศึกษาของบุคลากร จำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อคำถามที่บุคลากรส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับสูง 3 อันดับแรก คือ ข้อที่ 4 ท่านพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานตามพันธกิจต่างๆ ของวิทยาลัย ($X=3.89$, $SD=1.008$) รองลงมา คือ ข้อที่ 7 ท่านมีส่วนร่วมในการการให้ข้อมูล/ดำเนินการเพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมให้การเรียนรู้ ($X=3.55$, $SD=1.381$) และข้อที่ 8 ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอนให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน ($X=3.54$, $SD=1.318$) สำหรับข้อคำถาม ความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรที่ค่าเฉลี่ยเป็น 3 อันดับสุดท้าย คือ ข้อที่ 13 ท่านมีส่วนร่วมในการหางบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยทั้งจากวิทยาลัยและภายนอกวิทยาลัย ($X=2.59$, $SD=.904$) รองลงมาคือ ข้อที่ 14 ท่านมีส่วนร่วมทำให้มีผลงานวิจัยที่นำไปเผยแพร่ตามเกณฑ์มาตรฐาน ($X=1.92$, $SD=.712$) และอยู่ในระดับต่ำมาก คือ ข้อที่ 15 ท่านมีส่วนร่วมทำให้มีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ตามเกณฑ์มาตรฐาน ($X=1.38$, $SD=.618$)

ตาราง 8 เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ระหว่างก่อนและหลังการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ (n = 71)

การส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ	n	X	S.D.	t-test	P-Value
ก่อนการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ	71	7.42	4.29	11.65	<.001
หลังการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ	71	18.03	5.50		

จากตารางที่ 8 เมื่อเปรียบเทียบผลของ การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การประกันคุณภาพการศึกษา ของบุคลากร ระหว่างก่อนและหลังการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ พบว่า หลัง

การส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา สูงกว่าก่อนการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $< .001$

ตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด จำแนกตาม ระดับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ของนักศึกษา (n = 250)

ระดับความรู้ความเข้าใจ	ก่อนส่งเสริมความรู้		หลังส่งเสริมความรู้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับมาก	26	10.40	142	56.80
ระดับปานกลาง	139	55.60	71	28.40
ระดับต่ำ	85	34.00	37	14.80
ก่อนส่งเสริมความรู้ ค่าเฉลี่ย 12.584 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.197 ค่าสูงสุด 17.00 ค่าต่ำสุด 4.00				
หลังส่งเสริมความรู้ ค่าเฉลี่ย 16.004 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.802 ค่าสูงสุด 20.00 ค่าต่ำสุด 5.00				

จากตารางที่ 9 พบว่า ก่อนส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษา ของนักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 55.60 ส่วน หลังการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ของนักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 56.80 ทั้งนี้ค่าเฉลี่ยหลังการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจฯ มี ค่าสูงขึ้นเป็น 3.420

ตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ การตอบถูกต้องเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ในแต่ละข้อก่อน และหลังการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจของนักศึกษา (n = 250)

ข้อความถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การประกันคุณภาพการศึกษา	ก่อนส่งเสริมความรู้		หลังส่งเสริมความรู้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การควบคุม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานเพื่อให้มั่นใจว่าสถาบัน สามารถจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ	232	92.80	237	94.80
2. ระบบของการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และการประกันคุณภาพ การศึกษาภายนอก	215	86.00	131	52.40
3. งานประกันคุณภาพการศึกษาเป็นหน้าที่ของทุกคนสถาบัน	151	60.40	239	95.60
4. บทบาทหน้าที่ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (สมศ.) คือ การกำกับดูแลและกำหนด มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอก รวมทั้งให้การรับรอง มาตรฐาน	197	78.80	220	88.00
5. สถาบันการศึกษาทุกแห่งจำเป็นต้องมีการประกันคุณภาพ	158	63.20	220	88.00

ข้อคำถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การประกันคุณภาพการศึกษา	ก่อนส่งเสริมความรู้		หลังส่งเสริมความรู้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษาเพื่อเป็นการรับรองคุณภาพของสถาบันและคุณภาพบัณฑิต				
6. มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ	235	94.00	242	96.80
7. องค์ประกอบคุณภาพ หมายถึง ปัจจัยหลักในการดำเนินงานของสถาบันที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา	85	34.00	175	70.00
8. การประเมินคุณภาพ หมายถึง การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของสถาบันกับเกณฑ์ของตัวบ่งชี้ว่ามีคุณภาพตามที่กำหนดไว้หรือไม่	191	76.40	221	88.40
9. ระบบประกันคุณภาพการศึกษายานนอก มีความสำคัญมากกว่าการประกันคุณภาพภายใน	18	7.20	221	88.40
10. การกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพแต่ละสถาบันสามารถกำหนดเพิ่มเติมจากที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดได้	23	9.20	221	88.40
11. การประกันคุณภาพการศึกษายานนอกดำเนินการตรวจประเมินด้วยคณะกรรมการที่เป็นอาจารย์จากภายในสถาบันนั้น	72	28.80	205	82.00
12. บทบาทของนักศึกษาในการสนับสนุนการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันทำได้โดยนำความรู้ด้านประกันคุณภาพการศึกษาไปดำเนินการในกิจกรรมของนักศึกษา	49	19.60	246	98.40
13. นักศึกษาสามารถมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาได้ทุกพันธกิจของสถาบัน	218	87.20	145	58.00
14. ลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ คือ บัณฑิตมีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม	183	73.20	188	75.20
15. การจัดทำโครงการ/กิจกรรม ของนักศึกษาควรนำกระบวนการ PDCA มาใช้ทุกครั้งเพื่อนำมาพัฒนาการดำเนินงานครั้งต่อไป	238	95.20	219	87.60
16. กระบวนการคุณภาพตามวงจร PDCA ประกอบด้วย การวางแผน การดำเนินงาน การประเมินผล และการปรับปรุง	189	75.60	192	76.80
17. การที่นักศึกษามาเข้ารับการอบรมความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในครั้งนี้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา	202	80.80	193	77.20
18. การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในด้านการประกันคุณภาพเพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือของนักศึกษาแต่ละวิทยาลัยทำได้โดยการติดต่อสื่อสารหลากหลายช่องทาง เช่น Web	189	75.60	138	55.20

ข้อความถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา	ก่อนส่งเสริมความรู้		หลังส่งเสริมความรู้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
Blog, E-mail				
19. การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการประกันคุณภาพ การศึกษาด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันมีตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาจำนวน 1 ตัวบ่งชี้	194	77.60	177	70.80
20. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับงานประกันคุณภาพ การศึกษาสามารถทำได้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน	107	42.80	171	68.40

จากตารางที่ 10 เมื่อพิจารณาข้อความถามความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษา ก่อนส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ แยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบ ถูกต้องมากที่สุด คือ ข้อที่ 15 การจัดทำโครงการ/กิจกรรม ของนักศึกษาควรนำกระบวนการ PDCA มาใช้ทุกครั้งเพื่อนำมาพัฒนาการดำเนินงานครั้งต่อไป คิดเป็นร้อยละ 95.20 รองลงมา คือ ข้อที่ 6 มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ .) ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ คิดเป็นร้อยละ 94.00 และข้อที่ 1 การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การควบคุม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานเพื่อให้มั่นใจว่าสถาบันสามารถจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 92.80 สำหรับข้อความถามความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ก่อนส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจที่นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบถูกต้องเป็น 3 ลำดับสุดท้าย คือ ข้อที่ 12 บทบาทของนักศึกษาในการสนับสนุนการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันทำได้ โดยนำความรู้ด้านประกันคุณภาพการศึกษาไปดำเนินการในกิจกรรมของนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 19.60 รองลงมา คือ ข้อที่ 10 การกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพแต่ละสถาบัน สามารถกำหนดเพิ่มเติมจากที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดได้ คิดเป็นร้อยละ 9.20 และข้อที่ตอบถูกต้องน้อยที่สุด คือข้อที่ 9 ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก มีความสำคัญ มากกว่าการประกันคุณภาพภายใน คิดเป็นร้อยละ 7.20

เมื่อพิจารณาข้อความถามความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาหลัง ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ แยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบถูกต้องมากที่สุด คือข้อที่ 12 บทบาทของนักศึกษาในการสนับสนุนการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถาบันทำได้โดยนำความรู้ด้านประกันคุณภาพการศึกษาไปดำเนินการในกิจกรรมของนักศึกษา คิด เป็นร้อยละ 98.40 รองลงมาคือข้อที่ 6 มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะกรรมการการ อุดมศึกษา (สกอ .) ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ คิดเป็นร้อยละ 96.80 และข้อที่ 3 งานประกัน คุณภาพการศึกษาเป็นหน้าที่ของทุกคนสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 95.60 สำหรับข้อความถามความรู้ ความ เข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา หลังส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจที่นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบ ถูกต้องเป็น 3 ลำดับสุดท้าย คือ ข้อที่ 13 นักศึกษาสามารถมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา ได้ทุกพันธกิจของสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 58.00 รองลงมา คือข้อที่ 18 การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ในด้านการประกันคุณภาพเพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือของนักศึกษาแต่ละวิทยาลัยทำได้โดยการ ติดต่อบริษัทหลากหลายช่องทาง เช่น Web Blog, E-mail คิดเป็นร้อยละ 55.20 และข้อที่ตอบ

ถูกต้องน้อยที่สุด คือข้อที่ 2 ระบบของการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก คิดเป็นร้อยละ 52.40

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา (n = 250)

ระดับความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูงมาก	12	4.80
ระดับสูง	99	39.60
ระดับปานกลาง	96	38.40
ระดับต่ำ	43	17.20
ระดับต่ำมาก	0	0
ระดับความคิดเห็น ค่าเฉลี่ย 3.368 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .737 ค่าสูงสุด 4.53 ค่าต่ำสุด 2.00		

จากตารางที่ 11 พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับ ความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาเท่ากับ 3.368 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .737 โดยมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 4.53 และน้อยที่สุดเท่ากับ 2.00 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 39.60 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.40 ระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 17.20 และระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 4.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาจำแนกรายข้อ (n = 250)

ข้อความ	X	SD	ระดับ
1. วิทยาลัยที่มีผลการประเมินดีทำให้ผู้เกี่ยวข้องมั่นใจในคุณภาพการจัดการศึกษาได้	3.57	1.461	สูง
2. การประกันคุณภาพการศึกษาทำให้นักศึกษาได้รับการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบ	2.87	1.046	ปานกลาง
3. การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาช่วยให้วิทยาลัยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	3.10	1.050	ปานกลาง
4. การประกันคุณภาพการศึกษาทำให้วิทยาลัยพัฒนาเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพ	2.92	.996	ปานกลาง
5. การส่งเสริมให้ทุกคนในวิทยาลัยมีความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่ง	2.78	.782	ปานกลาง
6. นักศึกษาสามารถมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพได้โดยแสดงความคิดเห็นในการประเมินผลก่อนและหลังในการจัดการเรียนการสอน	2.83	.796	ปานกลาง
7. บทบาทของนักศึกษาในการสนับสนุนการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยทำได้โดยนำความรู้ด้านประกันคุณภาพการศึกษาไปดำเนินการในกิจกรรมของนักศึกษา	3.57	1.376	สูง
8. นักศึกษาสามารถมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาได้ทุกพันธกิจของ	3.56	1.310	สูง

ข้อความ	X	SD	ระดับ
สถาบัน			
9. การจัดทำโครงการ/กิจกรรม ของนักศึกษาควรนำกระบวนการ PDCA มาใช้ทุกครั้งเพื่อนำมาพัฒนาการดำเนินงานครั้งต่อไป	3.08	1.351	ปานกลาง
10. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาสามารถทำได้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน	3.42	1.399	ปานกลาง
11. นักศึกษาสามารถร่วมให้ข้อมูลในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของวิทยาลัยได้	3.47	1.423	ปานกลาง
12. นักศึกษาสามารถให้ข้อมูลเพื่อพัฒนาห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาได้	3.26	.837	ปานกลาง
13. วิทยาลัยควรมีการประชุม/อบรม เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาให้กับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	4.10	1.203	สูง
14. ตัวแทนของนักศึกษาที่ไปกิจกรรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษากับวิทยาลัยในเครือข่ายภาคกลาง 1 และสถาบันเครือข่าย สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาถ่ายทอดให้กับนักศึกษาในวิทยาลัยได้	4.11	1.213	สูง
15. การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในด้านการประกันคุณภาพเพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือของนักศึกษาแต่ละวิทยาลัยทำได้โดยการติดต่อสื่อสารหลากหลายช่องทาง เช่น Web Blog, E-mail, Facebook	3.88	1.003	สูง

จากตารางที่ 12 เมื่อพิจารณาข้อคำถาม ระดับความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา จำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อคำถามที่นักศึกษาส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับสูง 3 อันดับแรก คือ 14 ตัวแทนของนักศึกษาที่ไปกิจกรรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษากับวิทยาลัยในเครือข่ายภาคกลาง 1 และสถาบันเครือข่าย สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาถ่ายทอดให้กับนักศึกษาในวิทยาลัยได้ ($X=4.11$, $SD=1.213$) รองลงมา คือข้อที่ 13 วิทยาลัยควรมีการประชุม/อบรม เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาให้กับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง ($X=4.10$, $SD=1.203$) และข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันทั้ง 2 ข้อ คือข้อที่ 1 วิทยาลัยที่มีผลการประเมินดีทำให้ผู้เกี่ยวข้องมั่นใจในคุณภาพการจัดการศึกษาได้ ($X=3.57$, $SD=1.461$) และข้อที่ 7 บทบาทของนักศึกษาในการสนับสนุนการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของ วิทยาลัย ทำได้โดยนำความรู้ด้านประกันคุณภาพการศึกษาไปดำเนินการในกิจกรรมของนักศึกษา ($X=3.57$, $SD=1.376$) สำหรับข้อคำถาม ความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยเป็น 3 อันดับสุดท้ายที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อที่ 9 การจัดทำโครงการ /กิจกรรม ของนักศึกษาควรนำกระบวนการ PDCA มาใช้ทุกครั้งเพื่อนำมาพัฒนาการดำเนินงานครั้งต่อไป ($X=3.57$, $SD=1.376$) รองลงมา คือ ข้อที่ 6. นักศึกษาสามารถมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพได้โดยแสดงความคิดเห็นในการประเมินผลก่อนและหลังในการจัดการเรียนการสอน ($X=2.83$, $SD=.796$) และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 5 การส่งเสริมให้ทุกคนในวิทยาลัยมีความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่ง ($X=2.78$, $SD=.782$)

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ระหว่างก่อน
และหลังการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ของนักศึกษา (n=250)

การส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ	n	X	S.D.	t-test	P-Value
ก่อนการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ	250	12.584	2.197	12.179	<.001
หลังการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ	250	16.004	3.802		

จากตารางที่ 13 เมื่อเปรียบเทียบผลของการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การประกัน
คุณภาพการศึกษา ระหว่างก่อนและหลังการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ พบว่า หลังการส่งเสริม
ความรู้ ความเข้าใจ นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา สูงกว่าก่อน
การส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $< .001$

บทที่ 5

อภิปรายผลและสรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาและบุคลากร วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา ความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาและบุคลากร วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ ความรู้ ความเข้าใจ ก่อนและหลังดำเนินโครงการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ทั้งนักศึกษาและบุคลากร ของวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

จากการศึกษาความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี พบว่า ก่อนส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ของบุคลากรส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจ ระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 91.50 โดยไม่มีผู้ที่มีความรู้ระดับสูง ส่วนหลังการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ ระดับสูงและระดับต่ำ ในปริมาณที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 38.00 ทั้งนี้ค่าเฉลี่ยหลังการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ มีค่าสูงขึ้นเป็น 10.605 และ เมื่อเปรียบเทียบผลของการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การประกันคุณภาพการศึกษา ของบุคลากร ระหว่างก่อนและหลังการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ พบว่า หลัง การส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา สูงกว่าก่อนการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $< .001$ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงเกณฑ์มาตรฐานและตัวบ่งชี้ ของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(สมศ.) และของสถาบันพระบรมราชชนก ทำให้บุคลากรของวิทยาลัยต้องเรียนรู้ข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่อง บางครั้งข้อมูลที่ได้รับอาจไม่เป็นปัจจุบันทำให้ บุคลากรส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ก่อนส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ อยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้ช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสมและสามารถเข้าถึงกลุ่มอาจารย์และบุคลากร สายสนับสนุนวิชาการได้เป็นอย่างดี คือการจัดอบรม หรือบรรยายพิเศษเพื่อสร้างความเข้าใจและกระจายการรับรู้ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กัญญาดา อนุวงศ์ และพิชญ์ญาภัค เจียมจรัสโชค (2553) ศึกษาความรู้ ความเข้าใจของบุคลากร ทั้งสายวิชาการ (อาจารย์) และสายสนับสนุน วิชาการคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก ซึ่งถึงแม้ว่า อาจารย์คณะเภสัชศาสตร์ จะมีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับค่อนข้างดี แต่ยังมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งของระดับประเทศ ระดับมหาวิทยาลัย และระดับคณะ ที่ยังต้องการการสร้างการรับรู้และความเข้าใจ และมีข้อเสนอแนะให้เร่งทำความเข้าใจในรายละเอียดของตัวบ่งชี้ด้านการวิจัย ทั้งใน

เกณฑ์ของ สกอ.และสมศ. เนื่องจากเป็นจุดเน้นของสถาบันและเกี่ยวข้องกับประเด็นที่กำหนดเป็น
อัตลักษณ์ของคณะ ในส่วนของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ พบว่าในภาพรวม มีความรู้เรื่องการ
ประกันคุณภาพการศึกษาในระดับพอใจ แต่ยังต้องการความรู้ที่เกี่ยวกับนโยบายและระบบการ
ประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ เช่น เกี่ยวกับกลุ่มอาจารย์ รวมทั้งยังขาดการรับรู้เกี่ยวกับความ
ร่วมมือด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับเครือข่ายที่เป็นคณะเภสัชศาสตร์จากสถาบันอื่น ซึ่งแสดง
ให้เห็นได้ว่าทั้งอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน ยังต้องการให้ส่งเสริม ความรู้ ความเข้าใจโดยการ
จัดประชุมหรืออบรมให้ความรู้เกี่ยวกับรายละเอียดของตัวบ่งชี้ทั้งในเกณฑ์ของ สกอ.และสมศ. เพื่อให้
บุคลากรทุกระดับมุ่งไปสู่ทิศทางและเป้าหมายเดียวกัน

สำหรับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ของนักศึกษา พบว่า
นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 55.60 ส่วนหลังการส่งเสริม
ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ของนักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจอยู่ใน
ระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 56.80 ทั้งนี้ค่าเฉลี่ยหลังการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ฯ มีค่าสูงขึ้นเป็น
3.420 และ เมื่อเปรียบเทียบผลของ การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การประกันคุณภาพ
การศึกษา ระหว่างก่อนและหลังการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ฯ พบว่า หลังการส่งเสริมความรู้
ความเข้าใจ ฯ นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ การประกันคุณภาพการศึกษา สูงกว่าก่อนการ
ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $< .001$ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอยู่ในช่วง
ของการเปลี่ยนแปลงเกณฑ์มาตรฐานและตัวบ่งชี้ ของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ .)
สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และของสถาบันพระบรมราชชนก
ที่มีผลให้เกณฑ์มาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาเปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน และบางครั้ง
ข้อมูลที่นักศึกษาเคยได้รับอาจเป็นข้อมูลเดิมซึ่งไม่เป็นปัจจุบันทำให้ นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ ความ
เข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ก่อนส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ อยู่ในระดับปานกลาง
ซึ่งการได้รับข้อมูลจากการประชุมหรืออบรมจะทำให้ให้นักศึกษาได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและทันต่อการ
เปลี่ยนแปลงเกณฑ์มาตรฐานและตัวบ่งชี้ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา

**วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อศึกษา ทศนคติ และความคิดเห็นในการมีส่วนร่วม
เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ของบุคลากร ของวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี
และวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา
ของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี**

จากการศึกษา ทศนคติ และความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ
การศึกษาของบุคลากร ของวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มี
ทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 47.9 และมีระดับความคิดเห็น
ในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 45.1 และ
จากการศึกษา ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล
พระปกเกล้า จันทบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับ ความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการ
ประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 39.60 ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า การมีส่วนร่วม
เป็นผลมาจากการเห็นพ้องต้องกันในเรื่องของความต้องการ หรือที่เรียกว่าทัศนคตินั่นเอง ซึ่งอุปสรรค
ของการมีส่วนร่วมเกิดจากทัศนคติที่ไม่ถูกต้องในการทำงาน มองการทำงานเป็นภาระหนัก ดังนั้นการ
พัฒนาให้บุคลากรและนักศึกษามีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา นอกจาก
พัฒนาให้เกิดความรู้ และการรับรู้ด้วยการฝึกอบรมและให้มีส่วนร่วมในการดำเนินการแล้วนั้น เพื่อให้

เกิดการมีส่วนร่วมในระดับสูงและเกิดความยั่งยืนในการดำเนินการให้การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นวิถีปฏิบัติประจำวันของบุคลากรและนักศึกษา จำเป็นต้องปลูกฝังให้บุคลากรมีทัศนคติที่ดีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของ นักศึกษา และบุคลากร วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี หลังเข้าร่วมโครงการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ สูงกว่า ก่อนเข้าร่วมโครงการ ดังนั้น วิทยาลัยควรมีนโยบายในการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีความรู้ ทัศนคติ และความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ด้วยวิธีการประชุม หรือฝึกอบรม อย่างสม่ำเสมอและให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง รวมถึงเปิดโอกาสให้บุคลากรและนักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการพัฒนาตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาในประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติม ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา
2. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรการศึกษาระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยมุ่งเน้นการประกันคุณภาพด้านการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อการพัฒนาคุณภาพอาจารย์และคุณภาพผู้เรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

บรรณานุกรม

- กิตติยา สีอ่อน. (2547). โมเดลเชิงสาเหตุประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสำหรับกลุ่มสาขา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิธีการวิจัย
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัญญดา อนุวงศ์ และพิชญ์ญารักษ์ เจียมจรัสโชค. (2553). ความรู้ด้านการประกันคุณภาพ
การศึกษาของบุคลากร คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ฝ่ายประสาน
ภารกิจและฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จารุพร สิทธินันท์เจริญ. (2551). การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการนำระบบบริหาร
คุณภาพมาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง. วารสารวิจัย
รามคำแหง, 11(ฉบับพิเศษ 2), 1-8.
- นิรันดร์ นิตสุข. (2545). การพัฒนาตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับสถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล วิทยาเขตในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขา
วัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เยาวลักษณ์ มหาสิทธิวัฒน์ และปณณธร ชัชรรัตน์. (2550). กลยุทธ์การพัฒนาวัฒนธรรมคุณภาพ
การศึกษาของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก . วารสาร
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 2(2), 126-138.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน). (2545). หลักเกณฑ์และ
วิธีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). หลักสูตรฝึกอบรมนิสิตนักศึกษาเพื่อส่งเสริม
สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันอุดมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ:
ภาพพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2554). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2553. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2553). คู่มือการประเมินคุณภาพ
ภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) ระดับอุดมศึกษาฉบับสถานศึกษา พ.ศ.2554.
(พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: ไทภูมิพับลิชชิ่ง.
- อุทุมพร จามรมาน. (2543). การประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ฟีนิกซ์พับลิชชิ่ง.